

ogy and methods of scientific research. It is shown that the current stage of development of scientific-search activity is characterized by the search for new ways of cooperating teachers and students in the process of which is the formation of initiative, independence and creativity. It was found that the formation of research abilities of students depends on the methodology and organization of informative, scientific-research activities of students, as well as the formation of scientific and research skills.

УДК 613

Ленкова О.О., Тронь Н.В.

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ» У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Навчально-виховний процес вищих навчальних закладів спрямований на всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей тощо. Тому проблема формування здорового способу життя молоді займає провідне місце в педагогічному процесі. Дана проблема постійно обговорюється на державному рівні. Україною прийнято ряд важливих державних документів, які спрямовані на зміцнення, формування та збереження здоров'я дітей, молоді та дорослих, формування соціально-активної, фізично здорової та духовно багатой особистості. Людина, що веде здоровий спосіб життя, легше витримує стреси, психоемоційні перевантаження, ефективніше захищається від негативного впливу довкілля. Тому серед інших завдань значне місце викладач на заняттях повинен відводити орієнтації студентів на здоровий спосіб життя. У навчальних закладах залучення студентів до здорового способу життя реалізується через включення відповідних питань до змісту навчальних дисциплін. Так, програмою з "Безпеки життєдіяльності" передбачено вивчення кола питань, що спрямовані на збереження та зміцнення фізичної, психічної, духовної складових здоров'я. Студентська молодь є носієм репродуктивного, творчого, економічного потенціалу країни, тому проблема формування, збереження, зміцнення здоров'я повинна займати одне з найважливіших місць у сфері її життєвих та професійних інтересів. Здатність забезпечити високу підготовку майбутніх фахівців є основним завдання педагога. Робити це потрібно спираючись на основи дидактики, сучасні засоби навчання, використовуючи все краще зі «старої» радянської вищої школи й узявши все краще, що є в сучасній вищій освіті.

Ключові слова: здоров'я, здоровий спосіб життя, становлення та розвиток поняття «здоровий спосіб життя».

Серед пріоритетних напрямків розвитку освіти, що визначені Національною доктриною розвитку освіти України в XXI столітті, виділена пропаганда здорового способу життя, стимулювання прагнення до здорового способу життя.

Сучасний стан навчального процесу, висока інтенсивність праці, мала рухливість, нераціональність режиму відпочинку та багато інших чинників негативно впливають на стан здоров'я молоді. З початком третього тисячоліття та зміною умов існування, появою новітніх технологій проблема збереження, розвитку та вдосконалення здоров'я все більше загострюється. Не сприяють зміцненню здоров'я і проблеми здорового харчування та шкідливі звички, такі як тютюнопаління, вживання спиртних напоїв, наркотичних речовин. Однією з найбільш актуальних проблем сьогодення є формування здорового способу життя серед молоді. [1]

В результаті аналізу знань про здоров'я та механізми його зміцнення майбутніх лікарів було виявлено, що більшість студентів не мають практичного досвіду ведення здорового способу життя.

Реалізація основних завдань охорони здоров'я вимагає від медичних працівників удосконалення ставлення до пропаганди і формування здорового способу життя для кожного члена су-

спільства, надання можливості самій людині у підтримці власного здоров'я і профілактиці певного ряду захворювань, перевтоми та передчасного старіння організму. Створення традицій здорового способу життя – це основа валеологічної роботи у вищому медичному навчальному закладі.

Проблема формування, збереження, зміцнення та відтворення здоров'я людини належить до споконвічних і глобальних. Міркування про здоров'я знаходимо у творах таких всесвітньо відомих філософів як Платон та Арістотель, Гіппократ та Ібн Сена (Авіценна). Значення здоров'я підкреслювали в свій час ще К.Сен-Сімон, Ш.Фур'є, Р.Оуен та ін.

У наукових працях, що присвячені можливим питанням проблеми формування здорового способу життя, намітилася тенденція до переосмислення способів її вирішення, що зміщує акцент наукового пошуку зі сфери медицини в сферу педагогіки. Педагогами обговорюються різні шляхи й умови формування здорового способу життя студентської молоді, ведеться пошук стратегічних орієнтирів його досягнення. Вивченню цього питання присвячені роботи таких вчених: Р.І. Айзман, Е.Н. Вайнер, Г.К. Зайцев, Е.М. Казін, Л.Д. Козлова, Т.В. Кружиліна, Г.І. Семікін, А.Т. Смирнов, Л.Г. Татарникова, З.І. Чука-

нова та ін.

Загальні теоретичні питання що відображають зміст категорій «здоров'я», «здоровий спосіб життя», «формування здорового способу життя», стратегічні орієнтири, шляхи та умови формування навичок здорового способу життя студента розглянуто в роботах Г. Анасенка, С. Бондаревського, О. Дубогай, С. Кириленко В. Новосельського, В. Платонова, В. Оржеховської. Основна частина питань виховання навичок здорового способу життя (ЗСЖ) розкривається в дослідженнях В. Артемова, В. Моченова, Р. Баєвського, В. Войтенко. Соціально-медичні аспекти формування здорового способу життя викладені в публікаціях М. Амосова, І. Брехмана, Ю. Лисицина, В. Ліщука, Е. Мосткова; психолого-педагогічні – в дослідженнях Т.Є. Бойченко, Г.П. Голобородько, М.Є. Кобринського, Т.Ю. Круцевич, С.В. Лапаєнко, В.М. Оржеховської, Ю.Т. Похолінчука, В.В. Радуга, С.О. Свириденко, М.С. Солопчука. [4]

Шляхи та умови формування ЗСЖ у молоді вивчали: О.В.Вакулєнко, Г.І.Власюк, Н.Н.Завидівська, В.В.Нестеренко та ін.

Сучасні дослідники відзначають, що спроби реанімувати фізкультурно-оздоровчу й спортивно-масову діяльність у вищих навчальних закладах старими організаційними формами, як правило, не дають бажаних результатів. Широке використання в освітньому процесі таких форм, як консультації, спецкурси, лекції, підвищення кваліфікації, додаткова освіта, що орієнтують студента на здоровий спосіб життя, практично не здійснюється (Н.П. Абаскалова, Г.С. Нікіфоров, Т. І. Прокопенко, А.М. Столяренко та інші). Аналіз психолого-педагогічної, соціологічної, медико-біологічної літератури вказує на розробленість питань здоров'я студентської молоді та способу життя (Н. П. Абаскалова, Н. А. Агаджанян, С. Г. Добротворський, В. П. Лавренко, В. А. Петровський та ін.); впливу соціальних, медичних, біологічних факторів на формування здорового способу життя студентів (Д. М. Маллаєв, С. К. Петровський, Е. Н. Полякова, В. А. Пономарчук та ін.); виявлення рівня знань студентів про здоровий спосіб життя (М. Н. Алієв, О. І. Барсукова та інші.). [5] У дослідженнях О. М. Деркача, О. М. Столяренко та ін. аналізуються питання формування здорового способу життя студентської молоді в процесі професійного становлення, де виявлено медичні й психологічні аспекти проблеми. [9]

Мета

Аналіз основних напрямків професійної діяльності викладача вищого навчального закладу щодо формування здорового способу життя майбутніх медиків.

Основна частина

Навчально-виховний процес вищих навчальних закладів спрямований на всебічний розвиток

людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей тощо. Тому проблема формування здорового способу життя молоді займає провідне місце в педагогічному процесі. Дана проблема постійно обговорюється на державному рівні. Україною прийнято ряд важливих державних документів, які спрямовані на зміцнення, формування та збереження здоров'я дітей, молоді та дорослих, формування соціально-активної, фізично здорової та духовно багаті особистості. Людина, що веде здоровий спосіб життя, легше витримує стреси, психоемоційні перевантаження, ефективніше захищається від негативного впливу довкілля. Тому серед інших завдань значне місце викладач на заняттях повинен відводити орієнтації студентів на зміцнення здоров'я.

У навчальних закладах залучення студентів до здорового способу життя реалізується через включення відповідних питань до змісту навчальних дисциплін. Так, дисципліною «Безпека життєдіяльності» передбачено вивчення кола питань, що спрямовані на збереження та зміцнення фізичної, психічної, духовної складових здоров'я. Слід зазначити, що серед вимог до змісту, обсягу і рівня підготовки студентів зазначається і вміння зберегти своє здоров'я, що передбачає, на думку В. Бобрицької, володіння рядом навичок:

- організації раціонального харчування з урахуванням вікових, статевих та морфофункціональних особливостей, індивідуального способу життя;
- компенсації негативного впливу надмірного психоемоційного навантаження;
- профілактики патогенного впливу стресових подразників;
- формування толерантного ставлення до оточуючих і запобігання конфліктам;
- профілактики небажаної вагітності та її негативних наслідків;
- збереження власного репродуктивного здоров'я та попередження вроджених хвороб;
- забезпечення повноцінного догляду за власною дитиною, формування у сім'ї культури здоров'я й формування основ ведення здорового способу життя;
- запобігання вживанню наркотичних, психотропних та токсичних речовин;
- створення індивідуальної системи захисту в ситуації залучення до їх застосування. [6]

Здоровий спосіб життя студентської молоді — це сукупність ціннісних орієнтацій та установок, звичок, режиму і темпу життя, спрямованих на збереження, зміцнення, формування, відтворення здоров'я в процесі навчання виховання, спілкування, праці і відпочинку і передачі його у майбутньому.

Складові здорового способу життя включають елементи, які стосуються всіх аспектів здоров'я, це:

– усвідомлення цінності здоров'я (домінуючий у світогляді людини духовний пріоритет і відповідна психічна установка);

– відсутність шкідливих звичок (тютюнової, алкогольної, наркотичної залежності, безладних, небезпечних статевих стосунків);

– доступ до раціонального, збалансованого харчування (у тому числі якісної питної води, необхідної кількості вітамінів, мікроелементів, протейнів, жирів, вуглеводів, спеціальних продуктів та харчових добавок);

– умови побуту (якість житла, умови для пасивного і активного відпочинку, рівень психічної і фізичної безпеки);

– умови праці (безпека не тільки у фізичному, але й у психічному аспекті, наявність стимулів і умов для професійного розвитку);

– рухова активність (використання засобів фізичної культури і спорту, різноманітних систем оздоровлення, спрямованих на підвищення рівня фізичного розвитку, його підтримку, відновлення після фізичних і психічних навантажень). [2]

Методологічним підґрунтям роботи в цьому напрямку є діяльнісний і системний підходи до формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя.

Системність полягає у взаємопогоджених знаннях, уміннях та навичках, сформованих у молоді, які забезпечують необхідний рівень їх працездатності, моралі та духовності. Для цього необхідно знати основні положення фізіології, психології людини, соціології та інших суміжних дисциплін, які в сукупності дозволять реалізувати необхідні здоров'язберігаючі, здоров'язміцнюючі, здоров'яформуючі технології щодо свідомого ставлення до власного здоров'я і проявлятися у відповідних позитивних вчинках і діях.

Формування здорового способу життя стає ефективнішим, якщо реалізується в певних умовах. Одна з них – педагогічна умова, як зовнішній чинник, що істотно впливає на протікання педагогічного процесу, в тій чи іншій мірі свідомо сконструйованого педагогом, що планує певний результат. [3]

До педагогічних умов формування здорової особистості в освітньому просторі відносяться:

- наявність системи діагностики й об'єктивного контролю за здоров'ям тих, що навчаються в освітніх установах, розробленою за вимогами санітарних норм і правил державного освітнього стандарту;

- формування знань в області збереження, підтримки і зміцнення здоров'я;

- забезпечення матеріально-просторового середовища для організації виховно-оздоровчої діяльності;

- наявність емоційно-позитивної установки на формування потреби в здоровому образі й стилі життя студентів і педагогів;

- практична включеність усіх учасників освітнього процесу в оздоровчу діяльність;

- наявність єдиних педагогічних вимог в системі «студент – педагог – батьки» щодо організації здорового способу життя;

- високий рівень активності студентів у виховно-оздоровчій роботі;

- практична реалізація змісту виховно-оздоровчої діяльності студентів в повсякденному житті;

- особистісно орієнтований і диференційований підходи до формування здорового образу й стилю життя. [7]

Таким чином, у сучасній науково-методичній літературі немає загальноприйнятого визначення здоров'я та здорового способу життя. Значна частина майбутніх медиків не володіє методами формування здорового способу життя і, часто, працюють наосліп.

Студенти 99 % добового часу знаходяться у приміщенні. Так у 14–22 % студентів порушена постава, у 18 % – погіршений зір, у 30 % – часті гостро-респіраторні захворювання, у 38 % – зайва вага, у 24 % – підвищений артеріальний тиск. (Згідно статистичних даних анкетування, проведеного серед студентів 2 курсу медичного факультету №1 та №2 ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія».)

Формування здорового способу життя через освіту, створення здоров'язберігаючого освітнього середовища – один із пріоритетних напрямів державної політики у галузі освіти. У цьому контексті завданням викладання навчальної дисципліни «Безпека життєдіяльності» є:

– використання здоров'язберігаючих технологій навчання;

– дотримання режиму рухової активності, поєднання рухового і статичного навантаження;

– організація збалансованого харчування;

– заміна авторитарного стилю спілкування на стиль співробітництва, створення емоційної сприятливої атмосфери навчання;

– формування в учнів усвідомлення цінності здоров'я, культивування здоров'я тощо. [8]

На сьогоднішній день більшість студентів не дотримуються режиму дня, не виконуються гігієнічні вимоги, не завжди правильно харчуються, віддають перевагу солодкому, а не фруктам, овочам, часто нормально не снідають. У зв'язку з цим самі студенти у 67 % випадків визначають своє здоров'я як задовільне, у 19 % – як незадовільне. (Згідно із даними анкетування).

Висновки

Формування нової ідеології та культури зміцнення здоров'я студентів постає як завдання, без вирішення якого суспільство може понести досить помітні й невідтворювані втрати людського потенціалу, що поза сумнівом, негативно позначиться на виробничій інфраструктурі, добробуті, якості життя та культурі. Аналіз цієї проблематики є актуальним і невідкладним завданням сучасної педагогічної думки і освітньої практики, тому що здоров'я належить до першочергових,

непересічних цінностей людини. [8]

Слід зазначити, що студентська молодь є носієм репродуктивного, творчого, економічного потенціалу країни, тому проблема формування, збереження, зміцнення здоров'я повинна займати одне з найважливіших місць у сфері її життєвих та професійних інтересів. Роль викладача має ключове значення в отриманні студентами знань в області фізичної культури й спорту. Здатність забезпечити високу «технічну» підготовку майбутніх фахівців, а також підготовку молодих людей з розвиненим інтелектуальним потенціалом, що представляють кращу частину молоді нашої країни, є основним завдання педагога. Для цього кожному потрібно розпочинати з себе, з реальної оцінки своїх можливостей, безперервно, впродовж усієї своєї педагогічної діяльності вдосконалювати свої професійні знання в цій галузі науки, яку він за службовим обов'язком покликаний доводити до студентів. Робити це потрібно спираючись на основи дидактики, сучасні засоби навчання, використовуючи все краще зі «старої» радянської вищої школи й узявши все краще, що є в сучасній вищій освіті.

Збереження здоров'я, дотримання здорового способу життя вважається найбільш вагомим нормою загальної культури людини цивілізованого суспільства.

Література

1. Желібо Є.П. Безпека життєдіяльності : підручник / Є.П. Желібо, В.В. Зацарний. – К. : Каравела, 2007. – 288 с.
2. Пістун І.П. Безпека життєдіяльності : навчальний посібник / І.П. Пістун. – Суми : Видавництво «Університетська книга», 2000. – 301 с.

Реферат

СТАНОВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ПОНЯТИЯ «ЗДОРОВИЙ ОБРАЗ ЖИЗНИ» В ПЕДАГОГИЧЕСКОМ ПРОЦЕССЕ.

Ленкова О.А. Тронь Н.В.

Ключевые слова: здоровье, здоровый образ жизни, становление и развитие понятия «здоровый образ жизни».

Учебно-воспитательный процесс высших учебных заведений направлен на всестороннее развитие человека как личности и наивысшей ценности общества, развитие ее талантов, умственных и физических способностей и тому подобное. Поэтому проблема формирования здорового образа жизни молодежи занимает ведущее место в педагогическом процессе. Данная проблема постоянно обсуждается на государственном уровне. Украина приняла ряд важных государственных документов, направленных на укрепление, формирование и сохранение здоровья детей, молодежи и взрослых, формирование социально-активной, физически здоровой и духовно богатой личности. Человек, ведущий здоровый образ жизни, легче выдерживает стрессы, психоэмоциональные перегрузки, эффективно защищается от негативного воздействия окружающей среды. В учебных заведениях привлечение студентов к здоровому образу жизни реализуется через включение соответствующих вопросов в содержание учебных дисциплин. Так, программой по "Безопасности жизнедеятельности" предусмотрено изучение круга вопросов, направленных на сохранение и укрепление физического, психического, духовного составляющих здоровья. Студенческая молодежь является носителем репродуктивного, творческого, экономического потенциала страны, поэтому проблема формирования, сохранения, укрепления здоровья должна занимать одно из важнейших мест в сфере его жизненных и профессиональных интересов. Способность обеспечить высокую подготовку будущих специалистов является основной задачей педагога. Делать это нужно опираясь на основы дидактики, современные средства обучения, используя все лучшее из «старой» советской высшей школы и взяв все лучшее, что есть в современном высшем образовании.

Summary

DEVELOPMENT OF THE CONCEPT OF "HEALTHY LIFESTYLE" IN THE PEDAGOGICAL PROCESS

Lenkova O.A., Tron N.V.

Key words: health, healthy lifestyle, formation and development of the concept of "healthy lifestyle".

The educational process in higher education institutions is aimed to develop the personality as the high-

3. Безпека життєдіяльності : навч. посібник / За ред. М. Назарука. – Львів : За вільну Україну, 1997. – 275 с.
4. Галеев И.Ш. Компоненты формирования здоровья берегающей среды в высшем учебном заведении / И.Ш. Галеев. – Казань : КФУ, 2011. – 62 с.
5. Рачкова С.О. Система работы школы щодо формування навичок здорового способу життя : методичний посібник / С.О. Рачкова, А.М. Кушнірчук. – Хмельницький, 2012. – 61 с.
6. Бобрицька В.І. Питання збереження здоров'я в освітніх курсах «Валеологія» та «Безпека життєдіяльності» / В.І. Бобрицька // Безпека життєдіяльності. – 2005. – № 8. – С. 54-57.
7. Карпов О.О., Педагогічні умови формування здорового способу життя у молоді / О.О. Карпов // Педагогічний процес: теорія і практика. – 2013. – Вип. 3. – С. 63-75.
8. Горашчук В.І. Теоретичні підходи до формування культури здоров'я школярів / В.І. Горашчук // Безпека життєдіяльності. – 2005. – № 5. – С. 58-61.
9. Рудницька І. Формування здорового способу життя молоді: підлітковий вік / І. Рудницька // Психолог. – 2004. – № 13. – С. 15-25.

References

1. Zhelibo Ie.P. Bezpeka zhyttiedialnosti : pidruchnyk / Ie.P. Zhelibo, V.V. Zatsarnyi. – K. : Karavela, 2007. – 288 s.
2. Pistun I.P. Bezpeka zhyttiedialnosti: Navchalnyi posibnyk / I.P. Pistun. – Sumy : Vydavnytstvo «Universytetska knyha», 2000. – 301 s.
3. Bezpeka zhyttiedialnosti: Navch. posibnyk / Za red. M. Nazaruka. – Lviv : Za vilnu Ukrainu, 1997. – 275 s.
4. Galeev I. Sh. Komponenty formirovaniya zdorov'e oberegajushhej sredy v vysshem uchebnom zavedenii / I. Sh. Galeev. – Kazan' : KFU, 2011. – 62 s.
5. Rachkova S.O. Sistema roboty shkoly shchodo formuvannya navychok zdorovoho sposobu zhyttia: metodychnyi posibnyk / S.O. Rachkova, A.M. Kushnirchuk. – Khmelnytskyi, 2012. – 61 s.
6. Bobrytska V.I. Pytannia zberezhennia zdorov'ia v osvitynikh kursakh «Valeolohiia» ta «Bezpeka zhyttiedialnosti» / V.I. Bobrytska // Bezpeka zhyttiedialnosti. – 2005. – № 8. – S. 54-57.
7. Karpov O.O., Pedagogichni umovy formuvannya zdorovoho sposobu zhyttia u molodi / O.O. Karpov // Pedagogichni protses: teoriia i praktyka. – 2013. – Vyp. 3. – S. 63-75.
8. Horashchuk V.I. Teoretychni pidkhody do formuvannya kultury zdorov'ia shkolariv / V.I. Horashchuk // Bezpeka zhyttiedialnosti. – 2005. – № 5. – S. 58-61.
9. Rudnitska I. Formuvannya zdorovoho sposobu zhyttia molodi: pidlitkovyi vik / I. Rudnitska // Psykholoh. – 2004. – № 13. – s. 15-25.

est value of the society, his / her talents, mental and physical abilities. Therefore, the importance of enhancing healthy lifestyle among young people ranks a leading position in the pedagogical process. This issue is being constantly discussed at the state level. Ukraine has adopted a number of important government documents aimed to strengthen the health of children, youth and adults, to develop socially active, physically healthy and spiritually rich personality. A person keeping healthy lifestyle withstands stressed easier as well as psycho-emotional overload, and is effectively protected from negative environmental impacts. In educational institutions students are involved into various healthy lifestyle in-class and out-of-class activities. Relevant issues are also incorporated in the content of academic disciplines. For example, the program on "Life Safety" covers a range of issues aimed to strengthen the physical, mental, and spiritual components of health. Student's youth is the bearer of reproductive, creative and economic potential of the country, so the importance of healthy lifestyle promotion occupies a top rank in the hierarchy of the professional interests. The ability to provide well-trained future specialists is the main task of the teachers. This should be based on the foundations of didactics, modern teaching aids, using the best of the "old" Soviet higher education, and taking the best of what there is in the modern higher education.

УДК 811.111'373.43

Lysanets Yu.V.

METONYMY IN ENGLISH MEDICAL TERMINOLOGY

Higher State Educational Establishment of Ukraine "Ukrainian Medical Stomatological Academy", Poltava

The article considers the mechanisms of metonymical transposition in English medical terminology. Material of the research is the corpus of scholarly articles listed in the electronic database of medical publications "PubMed". Metonymy involves the comparison of subjects on the basis of their contiguity, presence of certain time, spatial or causal relationships. The basic categories of medical terms created by metonymical transfer of meanings have been analyzed. The functions and text-producing potential of metonymy in medical discourse have been determined. The main contextual situations within which the metonymized terminological units function have been considered. The study has found that metonymical transposition results in the emergence of multiple meanings of medical terms – terminological polysemy. Medical terminology displays several productive models of metonymical transfer: "the process – the subject"; "the process – the result of the process"; "the material – the subject" and so on. Along with common cases of metonymical transposition, specific models, characteristic only of medical terminology are observed: "the process – the surgery"; "the organ – the part of the organ"; "the disease – the consequence of the disease"; "the organ – the disease"; "the organ – the organ deformation".

Key words: metonymy, term, term-formation, polysemy, medical discourse.

Problem definition and its association with scientific and practical tasks

The word-stock of language is an open and continually changing phenomenon and its units constantly acquire new meanings. The same holds true for professional lexicon, and medical terminology makes no exception. Development of science and technology over the last century stimulated the emergence of new branches in clinical medicine, the invention of new diagnostic devices and methods, as well as the discovery of new diseases. It is only natural that the appearance of new phenomena suggests the formation of new terms. Generally speaking, vocabulary spreads in several possible ways: 1) morphological way (compounding, derivation, etc.); 2) syntactic way (forming collocations and word combinations); 3) linguistic borrowing from other languages; 4) semantic way (metaphoric and metonymic transfer of the previous meaning) [9]. It is common knowledge that most anatomical and clinical terms used in medicine today are Latin or Latinized Greek words, the origin of which can be traced back to the 5th century BC [9]. However, metonymic transfer of the previous meaning also holds a prominent place in the process of medical terminology development.

Analysis of recent research papers on the subject

Currently, numerous research works have raised the question of metonymical processes in language and in terminologies in particular [1; 2; 3; 4; 7; 8; 10]. However, the metonymical shift of meanings in English medical terminology has not yet been the subject of special analysis which constitutes the scientific novelty of research. The study of metonymical transposition in medicine is important for standardization and unification of medical terminology which renders the research relevant.

The aim of the article

The study of term-formation mechanisms is an essential part of mastering a foreign language at higher medical educational establishments; it expands expertise and professional outlook of future doctors. Metonymy reveals the cognitive algorithms of term-formation and thus promotes better understanding of terminological units and facilitates their memorizing. Therefore, the aim of the research is to analyze the basic categories of medical terms created by metonymical transfer, as well as to determine the functions of metonymy in medical discourse.